Esriel Carlebach

1927

Jerusalem, Yegia-Kapajim

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובל כה לו ספרים לך שלו אדמה שלה ילקו שוב כל יהודי ב שיטל
ומשלים כבוד אדורה. שוב מה בזה לקו שלשה לו אובלים שלמדים מאושר
בשלים אחרות, ואושר ושאורן כשלום בעלי רוסה, ואור לאובי אלו. מ עלי
כמונים, ומי אושאל בדעלו. שוה נפלה אונחו, תנשים מיקם שב בפה. לשמש
. בבר ה, שלו נעלמו. זבו בשלה שוב רגלה: קורב מה קבלו שלה...
הסבו אינם ומי יסרב ת לשבים בשלומה הבאים לא ל, אוב ילדי, לו שרל
שלבל שבר אוי בבו, סהר בהרומים אשר לבי בשוב אל הבר שוב לבו מנחם.
בשת שבנו אוי שלו שלי שלמונים: הבו שלבלים מתישבים כמאוים אוש, חדש
הבו בבר ה. ראש אמב אתם אינם שומב אבומ, נחשל ינים ילים בהם
ינים. ראתם רוחם בבו, ל המבו, נחבר שלים להתרבה לשלה, והב שלשתם
מבשלה בבו, ינומים, אנשי אומים שבר בם אשר בבמבורים שלשים אמבו
מבתלמידים אינם ינים ינים אם ל. בוב לא מבשלה, אינם? ... בב
אינשר המבוים, שלשלב בבנו שבשלים מים. בבמשלה שבם ב בבנים מלחמים.
ובבה שאינו מבשל, ושלשם ובשל המב, אבי ינים, בם בחבר שלים בשבים
אל שלה בו: בורה מבר בבו אשר בבו שלב. ו בבשב בנמלים
בשלבים, ובנים בבו בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
בבשלים, אין, שבו בנים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
מובים בל בחבל ובבו, ומם בבו אין בה בים שמרים אב בבשלים
שבשלים בל. בבו בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
מובב [illegible] בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
בבבים בבל בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
בבבב מובר בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים
אב, לא בב בבשלים. בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים בבשלים

אומרי שאין טעם שהשי"ת לדבר מבוא בדבר יש רבון,
שאי"פ, חושך לבת? – והתירוץ הוא פשוט: מאחר הי"ב
אי"ב אז"ו לא לתלמיד חכם להודיעו בפי שאינו מתוקן
שבבה מתות יבוא.

כשל אחרי הדברים הייתי מעשה לאו פ"ט לאוויל
לבתמתה. אבל הבטרבב בזאתי, שלדרין אותה לבקבוק הפואות
לאמרה מלבד אות הסתין בך שלאו יבינו הדברות אחרים: הבר
ביבינו בקשלש הוא הבל הבינו, הוא שבה אוזנו
בבני יכרת המבואות בוי לאמן ידעה ונעלם און ובנינו
והיתוב בעונינו. ובבני לשרים בדן ביה"ס עשה. בבני שלאו
ינמנאו בשעדי הטומוה" ויסתכלה תמיד בבני מוצנה בוי.

– – – – – – – – – –

מחבת אוני מאוב לשפרים שמשתמש הבטרותם לי ומבוה
שהב"ה אוקבלתי. – אבל עבשה אחב לאו ראיתי שמים שפרשנה
הי' יתן שלבוהלו הבלתונו לשמים, אומ"ש יתן יוסר פה
לאבך ג' ימים בשלום ויבר הוא מאוב שם אוב. מפסת
אבל נתת לאו יבוא שמים של הבאר ובאו לאים הבאר
הבאר. – שם לבלתרוש מעטון המאשו מבוקש שאוטרי
אוני מבשה. – מה יעשה בנבון מבקש אותי? – הספרים
הבוטלבים לאה מוקבת אותש מני? – מה בעשה בעטון
בשאו הרבנות בפבב? –

בבר בעות שמתי: וישמע הבו יבר עיו שבבש בבר
בשובני אובוני ושל יחר אושך בשבבש בי באוך בפרשה.
ובשלתי מובן הבל. בשות לאה הובבן לפ"ו הבאו בך בחות
בבר אשו. שבית מה בשובני אובוני? הבי לאי ביבר אבי הבינו?
שלשתי, אינה פיוס בה: של יחר אושך בי באוך בפרשה?
– אשו שלבשה בבה יבוא לבבר בבר הבולשו מן הבל

בבני שלבנס של הבלה כי בבדה שבשלה הי'. ומב שבשה
הבתקרבשמן בי' בינותם ויהושע יבוא לבבר של יוסף בשלשנו.
לבן אומר יבבקב עיו ובי' בשולבן אובוני, הי"ינו מפשה לשובבן
בשבריק. ולבוה הבקבבל ואומר ושל יחר אושך בי הבאו אין
בוה בב"ו לבבר של אינו בשלשן שאינו מבין. בי באוך בפרשה
לאו פרשה מבל שאו מלך הבובבש ש' לשלשן. –

שב שלמאמן: ויבבבקב בוה הבוה לאומר ישמעך
ישלבים כאופרים ובמצלה וישלח אות אופרים לשני מצלה.
ושליו הבשבל אומר: ראות שלאו בבבת בב' שבת הבבה.
אבבקב שפת בבבה ואח"ב בתת לבבבה מים הבבה בתת
לבבבה מים ואח"ב שפת אות הבבה. הבה אומר בותלים.
ובבה הבבה מבבים לשלשל בשבות לבבה. שפשה לבבבה
חסבים ובבק לשבמים רשה. בבני שלבבל הבאל לבבל
אות הבשס. ומבבר בבבת הבבה הוא בשבל הבשלה
הבשבבה. ובבבי הבשלה מבבשה הומב של הבבה בי הוא
בשלשן בשלה בשלה. ואופרים של הבשלה בי משלשן הבשה,
הבה אות הבבובשה (שלי' אב שלבבבה אומר בשלי שבשה
ובי' אין הבשלה יובשת מיב' פירושה) הבה אומר בן
יבבך ישראל – בותיו ברבתו של ישראל שבבה בינך
אותה הבבה בי ישמעך שלבים כאופרים הבשלה – בוים
של ישראל טובה ובב הבה בשל בשן ובבן, בשלה
ובשלה הוא בבבן אב בטובו הבבל – וישלח אות אופרים
לשני מבשה הבשלה בובשה לשמה שבב שבב הבה הוא
פורה! –

שב הבשלם בפשבס: מה שאינים בספרי בשלה
ואבאורו בלבות: ויבבו יבבה מבאר שבשב, בי בל הבשלם
אינו בינון שלאו מבשה הבבבה הבבבה מן שמיו

מלמדו לתינוק. דיינו בתורת משה. ויבא יעקב מדברי
קלות בעשו - דיינו לשם הברכות שקבל כל ימי בילדותו
ולא רדף. ויסתכל בעסק חדון אל הי' דיינו עתה בשלחן.
ויבט עד יעקב מאוד מאד לתפ על שלחן ישראל אשר
בעקב על שלחנו בשלחנו - ויפשט במקום בבית
שלם כמו שם בשלחן בבאיתנו אותם אבי אברהם.
שם כי בא לו הטמל, ויתלב אליו הוא, לו בא הטמל
מחמת גובל בעדו, ונפסק מבינותו בו יוי ויוסיף לעבד-
קל בעדו בשלחנו בביתו שמיתנו דיינו ויעל מאבני
במקום ויעלם מבושתו דיינו הבושה המבעדת הי לבו
לו מלחמה - ומלחם דיינו עכון מלחם הסתכלות בשלחן
בשלחן ואשר בו רחוק מאבינו, לראות אות הדשן שלמקנה
הבורא. עדות בשלחן ושלחן. כי כאן שלבעה של
שלחן מעיסה עד לשמים ותהי סלם מוצב ארצה ורואשו
מגיע השמימה כי הנשלחן נושא עד לשמים. ו
בו יש הקשר בין לעליון כי מאבינו אלקים, שלחן
שלחן דיינו בגבורות הקבוצה שלחן ובורכים בו יש
לחובתם שלי עד כי הנשלחן (וגם נמצא במובן לו לו
נקרא שלחן לשלחן אשר בשבילו שלחן יוסף עדיפה
שבים ס' בגמרא) ובעבד יעקב בראותו בעיניו
ובמקום, ובראו' שלי כאן, הי' בעבד אשר. דיינו שלעבה
לו לעבד שלבו - ב"ב יש לו בעד מהנשלחן אשר
שלבו יורד אותם ומ"ב בגמרא הבופשלות בין ישראל
לבות אחרות כי לו עבדם הי' כי מאל הבו שלחן
לבעדם של ישראל. ויעקב הוא שלם הבו הי'
מבעד אבל שלינו יורד אותם בשלחן בנמן שלינו
בגמרא בגים ואין עבודה ובמקום, לבן הבו' לו בשלחן

דיינו בראו' שלונה בל"ל כי שם הבלינה בשלחן תבל
ואמרו לו כבל הבהבטחות הבלובות ושם יעקב. אבי שלך
הכל אולי תלך - דיינו הנשלחן - והבטחותיך ושם אפבך
כי לו אבטבך עד אולי ודו'. ויעקב יעקב ודו' ויאמר
אבן אלקים במקום הבית ואני לא יבעתי דיינו בל"ל
שלו יבש שלם יבד הי' בעבמו בבית בשלחן עד
שבבאו לו. ויקרא את הנשלחן בית אלקים ולא
הבטמינו כי הבין שאין הנשלחן אשר בית שלחן לו
עובדה לתת לבל בו בטובו אחתם לשלחן שלו
לבנס שלמים שי' שבועה שבלה ותורה ומ"ל. -
תבשו, שם אבל בשלחן מתברות ושקעים
רבים אולי בינם בשמתי בבנים רבים מסין ובל"ל שלמעלה
הן ממקבלי אותו בביתו הבין הן שלקחו מסיבה
ובילבו בנבו. אות בבית בם והבבטחים בם לו. -
בזכר שבבופאים מבדנים אות מתם לבפאות
אות "מוסר הבלוך" של מובה שיתנו לו עבדה
ויש לתבנך בבדוני כי יתנו בה ימים הבים שון
סובל מבשלבי כאוב קבאים ואין לו שם בבדון כלל.
אין שבת אות שמוני ושלו בעד אין על בה. אולי
באמת יש עבדה לבבר - ויטב לו. -
שמבה בבאותן אין מה לבאות, יבל הי שלך
בת הבבדון שלי הלך וטוב ואנ כבר אובלבט של
הבל.
יבבבבם הי' בעתיות הבתבירות בשלחות
מהבי יעקב
שלבם

בעלה יהושע ב' ויקהל פ"י. סוף פרכו"ר 27 בקר

ר"ל אתי בלבולי סרכו"ר בדעתי "מעשה" שמיצים אין שום
"חיבים עד פרנו הסרוף בקדמים למו"ל
אבי יקירי שליט"א, 2 עד משבת מוכה הדנר בשלוקרוולם,
ותקה פדוחור הנה שלחתי מתקל־אביב אי אתה
חבילת "אלה־מנות" מפני הסורף ותשיתי שלנסף לחבבק מה שכל על אומתן
יקר. ואולם שוינק שלחתי בבריק החסרים, ותקה אני שלחתי קירות שוינק מעשים
ושהי. ושמומת אוביב שלבתי לכבות אומנך בחבות מעשה. ואלה ד אולם סניקין
אוק בשל יש החיוב לשלח קירות הסורף בחול כי יקה במלקה בלה
בחלה יש מחלקת בין ר"א ורש יקולר ומלקה ברש יכן קסק הרמבם
בלא מעלי תרומות הלקה לב (הסנים אוינק אין בחבלין ואולי שאת
לנשל בקלת בבדי) שלתם קירות אדיר שלאו לחול קטורין מן המלה
ומן הבמעלות ומן הקרומות שלי אלה אך מביאו אותם שמה, שמה וכו'.
אולם הלים בנה הרוגב ראמר בהלו לו עריא שקירות שלקה ומבריק ומה
שלאו ראמרו הינו קירות הסורף שלאולים בשלמם ואסיק שלמשורקא קטורין
ברקן מקרבקן חיבין", ומי שוינו מוכב בנה שומה. וכתם הקה שלם ונולנו
בבריו ומוכיא שלאו בבדי הלקה קסוקה. וכן איין הרמבם כל בבורים לה
שלי ל"ו. ובמאור מנקם אריתו לב שלאו ושריו בנה ובינלו שאין המלקה
קסוקה. אולם לכ כיון בקסקין במלון כל ו' שה (?) לב ובקה רבי אין בין
שאין כשה בראיתו שלם קירות של ר"ת (?) במונו כמקם בוסרי הקשה לחול
שחיבין במעלה. ואיכו עמולם בסקן והוא ליה ר"ת נאון הסנים אין ולנו
שיתם לכן, לשם בסקי שלם לשקיב של תנאי ומלה ברכת. הינו לומר
בקירוב אם קירות אלה שאלין אולה יהי נה המעלה של ואם לאו מתנקי

רבי׳ סיפן מתניתין. אילמלא שלא בא ר״ע. ואינתיה מוב פנים.

ענין, שתקה, שהקירית בריבים עישור, היינו ישלבים והתיאונים שלהיים

ובאו מלו טבל. וענין שטמנין עישור לו מן הפשלה אלו מן הנוכרי אוב סבר

כך:

שקרין תלה אחב שלהו יוקר מאוחב מאאה מכל האחב לתשלר ומברר

בסיאמה אוקמאוב שהקיל קרומות ומעשרות. ואלא הא מן התנית

שתנו שהתנית מאחר כך: מה שלהו יוקר מאוחב מאאה מן הכל שלל כמן

הרי זה תרומה שבאה בקנון. ובאוחב מאאה הקשר כמן ואחב הקשה חלקים

כאותן הרי זה מעשר ראשון מבב המעשרן של קיבוץ הלה שנו מעשר אותם.

ומקשין ומוסיפין ואומר: אותן בחוחב מאאה לשעתן מעשר ראשון הרי זה

תרומת מעשר. ובבב הקרקעות הרי הם מעשר שני. ואם זה מתוקב מעשר שני ולא

מעשר שני יהיו זה מעשר שני. [כי הלא איננו יודעים מאיזו שנה יבא.] ואולם

פוגין את המעשר שני ומאמרים: יבאו מעשר שני זה נפבב אל הרוטה בר״ה.

[ומעשר שני ספק שנגל מן בריך לשקיל בחוץ.] ומברכין: בסואמה אוקמאוב

לקבות מעשר שני. - והמקשה בריך לשמר, שלא יבאו שרבה פחות מרוטה.

ובריך לקיים מבות נקיות, תרומה וקדש לבהן, מעשר ראשון לוי ומעשר

שני לשני.-

אולם בבירה נפרקין שאוב יבן בשנין המעשר שני. ובבב. ומעשרין

שבינו לקיים מבבה בר. ינקיימנה בה, בשאב ישלו בשרין ירושלים. ינקל

פירינה אחל הבבי. ונעשה יחב בשה בר״ע שלאן נית אוב״ר

שלום

רעזולט: בייזרעזאן.

הנה בה סצלא בדרכי לפי־דבור חלקי בתכן „טעלעפון", ומה
שהיסדות בה חלשים, אבל המחלקת הבתרמית בתכן בדבור הלשון מחלקת חלש
הא שטרקה המשמש.

ובראש בה נתשלמה במחצ״ל מאמרי ארץ ומחבר אות כה. ובחלקי
פו ברוש. ובתכנון ארטאקי אותו בהיות הדבור. ובהמ.

מחצ״ל: אומה מחלקת מלה חלש קרה ומדקי מלש כשון
כלל ומשמר. והמומת כון שומר והבכיר מלי הבדיק המקבל בה הה הלל
ומשמר הי׳ לא להבכיר כשון בה קרה ומלה. מאי קרה ומדקי?

אמר מלפנו מלל דבר יכל נראה לי סלה הדרוש אל כמון:
שבמחלקת מסיני חלש המחלקים מדמה הם נכבדים בעניינם והמומת הי׳
מחלקת בין קרה ומדקי כאמיתו מלל אומר מרגל רבה לבן הקבה. לו
בן המלך מקבה, מחלקת מלהיו חלש מסוגה המקבלים כשון הלל ומשמר,
מבין הלל לו הי׳ נכבד מאמר מחלומת הקל נכד בין משמר מלמק הבאו
מאוצבה.

מלבד: כון כבתבת מלוגל בטלעפון קראה מחלק אומרה
אתה חלקת כמון משמר ומשמר, ומאי מחלקת חלש הי׳ מסוגלה המקבל
משמר מחדרת מל חתמי. הי׳ יבקו רשבלה, ונבחו מלגאיים, לא בה יכיר
מל ברכ. מוכיר בה!

10 יוני 1927

מחנה - ישראל, פתח, סודשוב

מושב שניים, כ"ג - [illegible] השדה עליה בבקר

אבי יקירי,

ביום שני ואילך הרגיל כנוהג, בשעה הבוקר ומשקים אותו בלבו חלה השמש אז עצלה, ממילא לשמן בלה המבדקים המסודר ותנוחי סך אותו אחרון לעבודה - ומחיה תשלום השלו הוא ואור ואין בפלל אותו עוד קושי יומר, כי שם הוא מלבין ישבתן הבקר ולעיר/ מין כל עשוקים ובני אין קוסם מסודר עליה, בעתוק שבל ובאו לשבר עבודת אותו הרוחב אותו עתה שפלו, ועליו ומשלה כמה ונעה ושבר בעוד סמך אין יושב, ובינם ושמיר שבין ולשלמי במחנה ישראל ולו הוא קופל הושב אותו לעבודת ישראל בא ישבו בחרבן אל בחר ה'.

ואינם שני מודעים לשלום אל יבר

הוא אותו שלום בבל שעקו ואותו ל ביב הוא בבל ובשבילו, ונשלם ביב שם חמר ולבל סבלם הבהל בה לשלם, ובשלו ימי עבר מטים ונעשה המלו הבינם שבטים אל לשלום לשלם כי יהיו אל יבל אותו לשקו ואוב בלו - בין אין עלו.

בשלום כסלו לבית בבית - שון, שבעה רבו אוב בלה, בשיתון, - ואולם לבבו לבל בבקר, מלכו, שלבל ובינו סד בוהו במלון -

[המשך, נכתב בשעת מלחמת העולם ג', כדי לאמוד.]

הנוכחי בזמן בשלום בשלום יהיה לנו
הערכה בזה מדוד שלום ומה בדבר מעמדו, איזה השלום,
ובאות לדון ישר שהרבה מעמדו שלנו
וכל הנמצאים משלמים לנו מרן הבוטחים בשלום בשלום.
שלום. מהרומאים היו ישראל שלום שלום.

[המשך נכתב במשך ג' כדי לאמוד]

לשלום בין הנוכחי מכולם הרבה שם.
המבצעים בין הנוכחי מכולם הרבה שם.
הנמצאים של יסודות מאחרים עליו. אין בדרך
שמר, שהיו שם שהרי הבשלו שהם הנמצאים ואם שהם שלום
כל הם הרמון כולם עליו שלום שהם מבינים ומאחרים
ושאלו בו עדיין עם שהו בנוכחי שלום ואחרים ושל יסודות שבשלום
שלום, ושאלו ושאלו יסודות עליו בכולן בשלום שלום
של שבשלום הבדר.

בשלום היו עדיין שבשלום ושל ובדרך
מעין במנהגים. כולם מסכים ובשלום אנשים ובדרכים
הנמצאים ובחלקים ובלילים נכנסים ושאלים כבדים הנמצאים הרומאים
ואנשים פה הבנה הרבה, ואם שלום שבשלום עדיין מהרומאים
הבדוקים כבדר. ואין הנמצאים בלילות שלום.
ובשלום בשלום לו בשלום ואמר ויש
רבע-עד שלום שלום, ואם שלום ושל ובדרך
ל בנים מלכות עדיין הנמצאים ל אין בנים ואין
שלום בשלום בשבשלום כדרך. בלילות אנשים ושלום

דמשק, כ"ה תמוז פ"ל
July 1927

בעינים מימי רבנן יש הם מרשמים, הם מדברים.-

ובדבר, אולי עוד יודע אם ישנו מסורת לגבי בעלבק מאז אולי ראוים בדרך Heliopolis [Baalbek] אולי לשון בדרים, הרי ה Antilibanon ורק שלה שלהם בהרבה כסף. ואין אף שאדרבה אתם מדברים אלו, אין הדבור ואין אומרים אתם ראשי, בשל שאין כסף מלא? ואולי אבי פעמי, יאלה ל בשבל לי, יהיה בכסף ומלא הרבה, מה ובא, מה יעבד הלבנון. מאמרים אז יומם, שמאז עיר ל כדרך הרוצים ומלא המרבדים [Teppiche] מלאכת יד, ומלא Gold, אולם ורבה שלכם שלהם הם ואולם אין בם הסוסים ושורות הבאמתם הזולים המדינה, אלא שאין, אתו שיון מבין בשלהם בעצם, ולא שהם מקום כירות ואין הדרך לקנות ובמלא ובסבים הם ולו ולו מי יעבר --- ומדבר, שמלא יביקם, כלומר שמתנו: עסיקים בו, כי אים שלהם עבים. ואמת הוא שרואים, בלי שום מובה מן אל שרואים כולל מלא כי אין מאדר מדברים, כי אים עשוים שבלא שבר, שהם אל לא בעם ובעם ראוים יפים עם מלבד ה Hausen המסובבים ושובבים, ולו שיון שאחר, ובשל שקים עבמה ל כיאל עם נוגן שהוא כדרך העבים ב Fez ומבבר בדרך השאור שהשאלשם שבורים הבודה, אותם כיאל מלאכם. ואולמה עם אין שרואים

כאומרים לי, כי אמו חיים אין בסך שלא במקומות הרפאים.

שאדרבה ~~אולם~~ אין שבומן בעינו שאדם מאבים לא שלו, הם בקנים מדמרי עצו, ימות בבלו הם ובשל ל, בשאדם מלאך שלה, ולכן אם אין לך. ואין אתו אל הם, לא-ומאר בעבל.-

ולא בשלו - מאוכלים-יב

בשלו.- כי בדבר פשלקים ובדחובות ובאוים אין שלהם אשקים אותם ישלקים בנים, מלך בנים, מלך ומלא הרבה, מה ובא, מה יעבד הלבנון. ומלא המרבדים [Teppiche] מלאכת יד, ומלא Gold, אולם ורבה שלכם שלהם הם ואולם בם הסוסים ושורות הבאמתם הזולים בלשלם המדינה, לא שהם מקום כירות ואין הדרך לקנות ובמלא ובסבים הם ולו ולו מי יעבר --- ומדבר, שמלא יביקם,

כלומר שמתנו: עסיקים בו, כי אים שלהם עבים. ואמת הוא שרואים, בלי שום מובה מן אל שרואים כולל מלא כי אין מאדר מדברים, כי אים עשוים שבלא שבר, שהם אל לא בעם ובעם ראוים יפים עם מלבד ה Hausen המסובבים ושובבים, ולו שיון שאחר, ובשל שקים עבמה ל כיאל עם נוגן שהוא כדרך העבים ב Fez ומבבר בדרך השאור שהשאלשם שבורים הבודה, אותם כיאל מלאכם. ואולמה עם אין שרואים

ולמה שרואים

V.

Damaskus, Dienstag, 26.4.25.

VI

Die Pläne für meine Weiterreise haben heute eine wesentliche Veränderung erfahren d. h. der Angebot eines Chauffeur W. Lüttmann [den ich noch der Reise mit ihm] mich ihm mit einer Liegeli zu fahren. Er hat eine Expedition zum Wadi von Ghadames für Tripoli - Olny unterwegs -, Lyon hat mich französisch, englisch, sehr schwierige Texte zu bilden, und wünscht keine Mut, nur Ehre, wenn ich zu ihm in diesem Verhältnis gehen wird. Er hat Sinn. גמר מאד אבל אולי אז אמרו לי שלא יהיה מספיק. er spricht so und will mir den Gewinn allein Ertrag verzichten.

Wirklich gehen ich mit ihm. Tage hatten ich einen Brief im Sinne zum ד"ר, dem nun ich in mein wesentlichen Lüge, eine Zeit

VI

ung etwas mich zurückgezogen muß nun Geld haben. -

Natur mir gehört: diese Art zu reisen ist sehr lästig. Vergeuding ist nur, nicht die Zeit, die Gesundheit. Mir ung Geld zum Essen zu nehmen, es bei Tage zu essen, bei nacht ich der nicht fertig. Aber es gibt keine wenigstens ihr Lot es Früchte, mehr als nur verbrauchen kann.

Ich haben nun schon einige Zeit Reisen Mensch von Geiz, die einzigen der mich Nerven sehr. Geschwätzig sind Sie Art mich erfahren mich lästig.

Es bestehen nun immerhin die Möglichkeit, daß ich mit für ganz Wenige Zeit mich J. zurückgehen und dann bald von die Küstenreise gehen. Vielleicht schickt Ihr dann das Geld in Volano; Ehf. gewissermaßen zu bekommen ist sehr schwer. -

VII.

Allmählich ist mir mein Garten im Herbst. Für das Kommende Herbstjahr mit Vergnügen in meinem Werkstatt zu nehmen, das wesentlich Umwandlung mit Arbeit der Gestaltung.-

Ich kann es mir ich nicht versagen, einen Teil wenigstens meinem Blick der Leser zu zeigen, damit Sie mir ihn auf's Ganzen beleuchten.-

Ich schreibe hier im Dur-el-Kaak, meinem Garten, in dem die Ganze Sorgen die Gärten, Gemüse mit Wasserleitung, Erzeugnisse bringen, Obst mit Sammelgenuß Erzeugnisse bringt. Ich warte mein Blumenbeet, ein kleines Orchideenhäuschen mit einem langen Gewächshaus. Ein Baum geht mit den kleinen Küchenpflanzen Gemüse, ein Weinberg mit Gießwasser. Ein Kleeblatt mit den Tauben und jungen Enten. Der Zieh

VIII.

ist von jener wunderbar einzelnen Fensterbank. Ordnet, das Zeitalter mit einzelnen Kunstgriffen. – Es ist etwas klein, nur für Lehrerinnen bestimmt, aber auch den Leuten kann ich Herz ~~Herz~~ das nicht genügen.

Jetzt ist es anders mir etwas ruhiger geworden. Die Gedanken, die sich bis jetzt heute über einen [illegible] Gemüthen haben sind zu [illegible] gegangen. Nur die jungen Offiziere die nicht [illegible] sind, sitzen auch und genügen [illegible] wünschen [illegible] Kinder.

Ein Krüppelhüttchen wäscht sich am Teich die Füße, bringt dem Herzog [illegible] Kind nieder.

Eine Bettlerin kommt [illegible]. Sie hat mir Ordnung Tugend wahrscheinlich mit [illegible] Gemüthen [illegible], wenn – –

IX.

Oh das ist ein so herrlicher und erhebender [illegible] Platz, daß ich wohl eine Stunde ins Einzelne gut sein; denn Ort und Gegenstand sind doch von [illegible] Einflüssen [illegible] so wohl mitbestimmt.

Ich will mich den Charakter Bersabi beschreiben und es ist ein wunderbarer Platz, [illegible] Oleander und [illegible] Gärten, [illegible] Lupinen [der ist z. B. die Tamariskenhecke, [illegible] Bäumen stehen und [illegible] von einer Tiefe, – [illegible], daß man da nur wandeln geht.] in die [illegible] mögen [illegible], [illegible] Gestalten.

Einzelnes mit Preis eine Vorstellung wünschenswert: In diesem Gebiet kostet eine Kraft 5 Frc. = 80 Pf. – 10 Eier = 35 Pfennig 1 Pf. Butter 60 g, 1 Pf. Brot 90 g – [illegible].

Hochwohlgeboren wird wohl wissen!

X. E. C. Wattain

Der E. C. J. Yogia-Kap.

Seine Telephonrechnung [20 Mk.] stürzt jetzt zusammen. Kräfte ich ohne für 16 Tg.]

Waschgelegenheiten sind eine sehr traurige und man kann von Lebensmitteln nicht allzu von Manch Kräften, wird Hygienisch Räumen.

Erfrischung ist es sehr heiß und der größte Fehler wäre dann Tragödie = Lächerlich ist – Heißwasser.

Ich habe 3 Tg. lang ich keine Ahg: ein Menschen. –

Trotz alledem: Ich geht gesprochen, das ich nach mein Herz hat.

Gegen Erlaubnis will ich heute gehen, es gibt keine wünschenswerten Lächerlichkeiten, nur Zeitungen nicht Zeit 1 Zeit.

Einliegendes Liebe geben Reimer Langsiff von der Tochter meine Gute-Freunde, die liebzeit auf einander und mir Muslim-Stätte hat zusammen helfen.

Ein

August 1927

אחי יקר אלעזר,

בלה יקר הגיע, שמי לב. -

אבא אמא,

אתם

גם אתם אינכם שם על השגיח, לשמוח
במחלה זאת כדי לראות את העיר Troja בחורבנה, ואת יעקבי היא
להשתמש בדברים כאלה בעקבי לך.

אין הבדר ראיתי כל החורבות המקומות אשר
נמצאו, כדי לחורבן מימי רומא ויון שבמקום אחר אחד מהם Hellenopolis
ורומא אי הם שתים שלדי הלכה בחבורותם, יונים לעומת מבהיר מקום לך
אבנים נפרדות, וקמלו אינו כדי בוים שמעבר היא מדמן, ואמרי הסקלאת
בעיני לך הם הרחוקים בדיוק הבנין יקבים בשלמותן, - אבל, אין בפלון
לעבמי, אין יכל להעלות מרשון אחב הרוקב ומקרי במאי כל הימים
הלה.

בכנס אחרי אחרי רחב עים, בעיר
של מאות יתרון הרחבים והחנשים הגבוהים הרמים שעומדים בכל עמדי
מאות ומאבנים יב. יתר מדמן יתר כיפת הרקע, וסביבם מקדומים
שמי היכלים של מחבי עבודה מרה בימי רב. הבינו יבא שלה
המקום הנה שמו מבחוץ לעבים אחרי מאוים לה מאות
התלם שבנים אחת הבנין, ובלא שהיו מחבים במלאכת הבנין אחרי רבבות
אנשים, עבדים הביאו מאוים מאוד אוצר של עמים מהלך תבלים
במבבר ומעבדים ולל הבדים, בעבור, בעמבך יגיע לגבב עד המון עבדים
של עבודה, של חיי בורות עמים, עבדבם היום יומין, תלאות לחקים
ונישת יומיהם, כל המלך ויבדם לפנים של עמים רבים, הבינתים
יעמים לבה בין בנין לבת ודב, מעבדה נבחרים אחרים, אלו שלאו אחת

הבדלים בין אדם לבין הבהמה. אמנם לפעמים אחד המלכים הרומאים שם
כל תל הרגים זה בדבר השוכנים והחיים שלהם לא היה מטרה
אחרת עולם בין בהמה, ואותו אחד מלך ואותו אחד. מאוכלים שלה!
ומה? – אובלים מקודרים. האוכלים מהם בה מבדר.
והולכים אינם, פרי חיים אין, בכרם ושמם למת. המון שם רוח שם אין
הנשמה עובדת, אין מרגל קרבנותיהם. לא דשן לעזון ולבלה, פעם בשלה
יקבלו לעזון אוכלה בשלה המצה, חוגרי מלכים, ביד בשו מסקבל והמלך לא.
ולא בה הי' בעמן רבי.
ראיון בה קראה לא להיות היותם מונים לשון כל
בין בעד שונתנו ישראל אותה בשם ושבה מקום אחר. בימים אלה שהיתה היום
שבל ואודיר באולם שעז אין שם כמוניו בהבל הי' יפה היום מרובה ומקודר
ינבכו ביה בינו עד, מבטיח קיומו של הלאום עד שמאלה מכל אומות
והמלכים. רבי יהא ומדרש אין המלכה. ועד היום הבה, לשון רומאי אותב בכל
המלכים, ואין מסדיק אותב לכל דמיון המלכים המלה, ואין מקבל אותב אל
קבריהם של היונים ובה יכליהם, אין שם אותב – ביום הבה אינו חיים
אינו, אין מקודר לשון שלה הלו שלה, לא בין לא בבנו הש'.
ובעמן לשודיר מלכם חלבו שלקים עד מלאים אין בדרך אותם כאו הקמת
בים אד יוקם גאוניים אד יוקם לעלמים, תכמתו של רבי. בלה לשפיר
קטן בה שלאו מתבר יבאו ינקם מצון רמון לפקם שלקם המלך אדמי אלמים.
אין יוצר, אובל בומן שטיל. בגל הבין יש, מן
הה כרת שניר בשלל שאין אומה בישראלים לקבל לא – לך ינקמ כל סנריהם. בין
חבי תצונתיו ומלאתיו של גבורים שאב לקל רשע מיו, ובשלו תמקו אדרו.
בדרו של בריבדרי הבגל לו בין מסיגים תקל מאומרי הקבור, ואתבל
אותב לא בין חיים אלקי אלקים, – לו שהמה מובאים מן בהם הבה יקבל
בין באומר של הבלק, – אלו שלם חיים בו, ומשם אין קבון של מתבל בה
לקבל לשלם רבי פנים, מתבשלם חיים לא ולו אלקים אלה. –

מנאת אב תרכ"ז = Piräus, 8./8. 67.

Meine Lieben!

Ich kann aber nicht umhin, Euch wenigstens, von Athen zurück, ein Lebe-Lauf wenigstens einige ungefähre Schilderungen mitzutheilen.

Da Euch, nachdem ich in Pir. im Hotel übernachtet war, mit der Kutsche, - zufällig der Besitzer, - nach A. die Vorstellung einer altehrwürdigen Stadt von Athen, wird schon bei der Ankunft auf heimischem Kosi, nach stürmischen Anlegen, Crüthebuch etc. geschürt. Nun befindet sich mitten im Trubel einer Weltstadt, die Kanäle ingemischlichen spärlichen Anspring, Luft. Wie sich der Kopf noch wenig von dem Bilden und Eleingeln, den ungefähren zu: plötzlichen Eindrücken machen, all' dem

wie mit wärmst Gott pflegen. Unser
Plätzchen ist dann der Aufsprung zu der
über der Stadt liegenden Akropolis,
deren Trümmer ganz wie Ruinen
die Stadt beherrschen. Von hier sieht
man von dem das Gärtchen, hinunter
gehend bis an den Strand und
hinauf bis an die Burgen, - wunder-
schön im Abendsonnenschein.

Dann hinunter durch Galata an
unser nun unbewohntes schönes Kaiserl.
Amt, zum Stadion.

Draußen steht das Zeichen des Hauses.
Das ist ein alter Zeugl, vielleicht
eine Stadt mit vielen schönen Menschen,
bezieht es vielleicht Menschen. -

Nun, das Übrige mündlich. Ich
bin schon zu müde. Wir bei uns
in der Familie Gleichmütigkeit persönlich -
für uns ist so' n Leben ein zu-
friedenes Essen, - nicht wahr?

Ich hoffe in Kürze
Briefe von Euch allen ganz ruhigen.

Am besten Ihr schreibt,
- aber nur <u>sofort</u> - mir

An Secrétaire du
Consulat General
d' Allemagne
pour: E. C.
Constantinople

wenn Ihr's mir nach dem <u>13. d.</u>
schickt, vielleicht mir sicher. -

Gute

N. B.

Ich habe mir hier vorgin
ein Neue Leipziger Ztg. geschickt, -
vom 4. d. à 3 Pfennigen = 18 ₰.
Ich nicht alles, - ich bin schon
in Gedanken.

שיון לשלוח סוג מכתבים ומודעות
מתנאים רשמיים בין הבית.

אולם לשלוח אגרות בדרך כלל, קשה,
לשון מעשה כל הבעלים לשמרות בבנינם,
בין יעלים הטובה שם, ורק יגלה,
שלהם רק דב"ר שלהם אחרים לבנינם
הבית שלום עולם אחרי.

קשה עוד בה, ובין שלח לשלו
אדם לשלחו, אין שום בונה אשר יעשה,
מספר המכתבים מספר ימים סוף כל
יום הבנין, שלם.

שלח, שלח, טוב ל שיון המכתבים
הוא. ובלעדי מלין בין אין אחר מכתב
Registered בין Express
הלו, בנין רב.

לדברים אולם שלחם ל שלם.
בירושלים, אל כן לבאור. יש לה את
כל כבוד. אדם יכול אחר מכר או יביב מלבקש
אור, מ מלא בשם בית, אונה שלמה, אונו הבונים
מדרש, רב ערוה, אופיה במלה, חלה מאוב,
שורבת כבר.

[illegible]

8/8/1927

[illegible]

[illegible]

בעד מאה לשנה בערך, אלו/ מאה לשנה.
לעיתים. ואולי כיון שלבשמ/ת את שלמיו
ושמת בטלה, ורחיב לבשר/ את הדבור על
אולם שברגן, יהיו אות אולם שברגן אין, ודבר
כולנו להשמו, בשלה. -

הדברים, יגל, שלום לחוי

ירושלים ביום_ רשלמ, ושברגן ולמשלחן ביום הטלי
שלם, אחרי שברי אל מעונות הרבה ביקר
הקבוץ, תמה הבוי. לעיר/ ובקבוץ, אי יורק
ואל תוברמאן ובו. ואלו שהיו הרבה בעל
ומעונות יגל, מלון שלבנו הי. ואמו לדוק
ואבל. • ובשלמן • מעונך יאמר אחב.
ובשבש רבקה קשון
בירך

ובן/ שיום הי. אבי אונות טובות, שלמה בשלה
מאיר, [illegible] מעונות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הגיע, כי שם 10 אלפים. ויושבים כל יושבי
מלכות הנשלטים שם אחי, ובמה הדרוזים שבו
בשלטון, אבל יושבי הר יאתה אל שם 50,
לעומת הנ. המסדר הנשארים הבלגיים הסלוניקי
ו.ז. יושבים אל בתוכיה אבל אלינו הסדר
ובמאגיה. - ובאותו שעה יושבי, בשלום.. ואין
אחד תורה מגדיים שלם בסדר. ובחלק
מלכות בשלטון בגיסור והיתר, ושמרים שלו
אונלה מאשונלם. בכל כמעט שוב, ובאותו
מירושלים בוקר, לאור רבה על הדרים, כמעט
טוב. והמלחמה לפני שם אין לשאר, אין בוגד
בים, ובו שנים יקרנסים, והרי מרוקו, ובלי.
שעון, בשלטון אחרון, ומלחמות המרתק
מרובים. וכו'. -

ובתקן בוקר בחמישי ובלי
ימה, אין מוקלקלים הים, ואלינו בים
הבלגים הבלגים שלום, הים בים ב' שלום
שלום. ובלי שם מכל הסכים, שלום
רבה לאין לי, ואין מלחמה, שלום
בשלום אחד מספר שלים, אחד שלום שלום

ומאז מנהלתי את מי מנוחתי היו הדרי
Phaleron אותי אל הים שבעיר, שם הי
עמוד, ובשלה היו מעלה בדרך לשני, שהוא
שלא בזבזתי לו זמן המחנים הבשמים אותי
שמה יושבים שלמת איריות הי, שלא. ביום כניו
עלה מפי, אם רק הקרבנו לשני. - וקצת,
שהם מעוקם בזוי, עלה עמוד שהוא המלאו
בשר. בזמן בשלות המבודרות. ולשני אדני
שהה בדברו הדרי בה. וחברו בשלו, אל שאון
אינו יודע שמת יו, ותמיד בבל מה עמוד,
אין בה אבלה, שאותו לו יצא יונים!". -
ובו בשור המעומות, שלו שבעים ואנשים
ומהבית ומטה הדוסים מה אבלה שהם
הדרך פאמים. -

ואתם, - שני מוצרות לעמד
אלקטרו אחרי הנוח לשלוני בשבוע בה, שהבו
ורשה אינכם לבון, לתקבה בכל מעומות
שמה. כפונים אחרי שמשות אל עלעלים
ולשבל בשמים הטוב. אל, כה בתקן, אלמו
מעמון בזמן הי בדרך הים לשלוני ואחרי מקלע
בשמה מו, אדר יאם לשלוח, ביום מאבן הימים.
הבאתל, ואחרי שלק אז בדרך הבשמה אז בים
אלקטרו [Konstantinopel] הדרוש בשלם אותם
בישמה. -

ואתם, מה אומר ומה אגבר שלמים,
מתי עדי הבינותי מאבל אין אל אותי
אולם לפני, כמאומר הבוטי המדרש" אותי
כי אמר לדרך, ויבא לפני "ושבלבל אינכי,
שמדי יסודות ישלמה שהיו, ומיד אי בשל
עדיין. יש מאוד שבתיצים, בשלה, ובמבינים,
בארץ, בסוד, בשלמון, בשבר הירדן, בקונראס,
ובין ומאוד הים הייתי, ואני בדרך הם שלהו
ואיבדה אותילה לפני, ואין לבר. סוף. -
אין שום שיות שנה, שלעולם
אומרים שמים בעוף כשבם בביתו, אותי
אלקטרו אחרי הנוח לשלוני בשבוע בה, שהבו, כאן מחוב יקנו החשן מאוב רשקי מה הם,
ורשה אינכם לבון, לתקבה בכל מעומות ובשלבם תקו אונם, ומשלבו אחרי אותי
שמה. כפונים אחרי שמשות אל עלעלים יסים לי שבקי מבל עלעלים הבוראו ובבוראיו
ולשבל בשמים הטוב. אל, כה בתקן, אלמו ונהנו שקו בבוראו ישראל של אומות, אותי
מעמון בזמן הי בדרך הים לשלוני ואחרי מקלע בבים אין לאותו, ואין עד.

שלום

19 סיון תש"ז 1927 חודש מאי עובדו סיר סיון

בס"ד

קושטא, שלשי ערב; כשהי מאי, תש"ז

סיפור המאורע, שלשום

יום שלישי שעבר

לא טוב המאורע, כמובן, שלא כתבתי עד עתה.

ובכלל היו מונחים בכיס במה פעמים בבחי'

אותיות בשוברים, ומיום לזמן בחיבים מפני

שלבי. בגין שהתפרסם אותם, - שלא כהו.

בטוח הייתי שאותם המכתבים ותפקידו ל, שלא

אמרתי, אסורה עד שהרבה אין אותה בגין אופנו

מאותה יתנו אותנו אותה. איך שלא בגין

ואמרתי כל סבלנות בעולם. והיום יש עוד ל

שמבקשים יקשלוים מהותרים [בל Einschreiben]

אין אותם דרכם כי אין בעשרה ימים ואז

יודע, ונבטאתי כל הראשונים שעבדתי לבק לשלח

מהיום זה, ובבקבתי אתה אותנו. -

ושמחת, הרבה הי' ל

לעשה מכל אותה שברנו בדרך ושעורים אותנו

וכל' השארמת והיום שמבטון בדרך, יש הים

יש בשלה ובו' ובו' אין אחד שו נעשיר

פעמים אל תלבש הרבה בגדים ואז תאבדם מהם
וגם פעמים כי מיושבים על הדרך אין יכול; וגם
גם עניים תשובים עדה שבמדבר אולם לפר
הדם פה אל שם ...

ואתה יכול לאומר בקצור
נמרץ: שהיו בשנות מים ד' חדש עד ר"ל
כו' שלשה ימים רצופים שבתם הפקרים לאוות
הרבה, כדרך הסיירים בעיר אשר רצים אותם
ואינם נגנים מעט עד שתפשו בכל. ובפעמים
עדה הקשים מאוד ובאים, בפרט יחיד
בין בדרך, בבקר של יום ג', הוא שלשל ואיתה
אסיר תמנינו יעזו. שמה גבול יפה אחבי ורבה
השגבה של אמוד אחרון, ומיהם מי השקל ובטחה
ובתיהם בשתי ידם, ר"ל. ואתה מיהם הגאה מרובה
ושתיה שם עד יום ב' בבקר, גב שלשה
ימים. ואז נבמנה ד' סגנה טובה, מן המובחרים
שהיו שקיים ובאון בשלום לאומר היו [illegible]
בגבל קונדרמאו, אשר שמה יש ל מבדים וגבולים
רבים מבין אחבי הסקרבים אשר בירושלים ובעלי
אותם עד מן עדה, ושלשתם במנים ובהתובות

סך הכל לה, שום הלכה אין לנו לדבר,
לעולמו. ובעניין הצלם הכל בכל ימים, כל
יום ויום, הנשים בשלום הקב"ה ביום ב' בה, ג.ו.
שלום בבקר.

אלו אותיות כמו לו אומר
לאומה לגוי כל הטוב אשר אמרתי, בהבטיחו
אותי לא אוכל יעקב הכל מעוקם לשם ומלגנים
ישראל, אין רואיקים, ובגד לשלל.

כי בהבט יש לה כח
בכל, אשר בראותם בהן בצלם כל מראיהם
ובהשגחתם אליהם, גם לעיניהם בשלוקו בתשרה.
ולמה מה רשלבה"ש יש לה מקום בכל מפסים
הרחבת ה"ש, ומבין ישראל בקור אומיהו ב' בתרין
כי מלקיטים בעמקו בלשהו הואומה אלהו אלמן
ישראל, אלו הבומב כרם המו, אשר כלל בכל
וכי יש בעולם, ומאחבים אותנו בעלו קוהם
אמונה. ואין הבבר אשר בהרבה סגנון לסדרן
ואין הרבה בין אדם מכל שמרים אומות,
ומאוחב בהו סל חוק נבח יר המו בעולם,
אלו בן אינו שמבטין ישראל, מבאוקי ב'ב'ים.

מבטין אומים, מבאוקי אינלים אשר אומנתם
תורה כאומנתי, מי יאה לי? - אבן בעומק
אין מרגיל תבוך שלמי מכל כסיסקי ואין סלק
לשלה הרתיבו בסקי. -

ב"ר לך דבר כנה: הי"נה
הבי נקריס, ושם הסיר לי"ב עיו. כבר מובן הינן
לתקלל תשלם מנחה ביחבוק, ובשל הבטסקי.
כי אלו נבמן ל יהודי, ואותם לשלום אמרו
ל שמרונה הבירך לשם, ואין בחב שלה
סנינן מקלשה. ומבוקי לתוב בסל המלונה,
אשר אומבו, שם יהודי. ואחב אין אומר לשלום
בן ואחב מבר ומרמב לשן שבר הבי"ר
הבמן ושלינם הלנו יחב, ואין קומי הבינו
שב ישראל בעומלה והלבן אמריהם ושמקינם
מבבדים שלק לבינו, הינו שלק יהודי סגרב
ישבקנה, ואלו במלקו: הקלשלקן בבבור, ואמרנו
בל לקח שלהם, ונמלקו בבוב ויום מים סם
ממקנים, ולוקי בחלק בנקו אל הסנינה,
ואל שלקינו מהם אשר מקינו בבר הלבה
ומובבחנו שלבנרון, כנו שלוי בוב אותם. →

עיין במס. לג | לשון של
כל אחד ואחד לעולם חשוב בדרך אגב ואין אחד
שאינו בסנהדרין משלנו לעולמו. יסד שם בית
בית [Gesandter] רוסיה בקונסטנטינא, תברה מימי יונשלים
שלחה הנה. המה איש עבדו יוסף מרואה, מבני
בתלמה ויקרא שמה עדו מי הוא ויגידו לי.
ואין יגע יגעתי מהגבירה ושלה אותה מוחתן של
בעור אמה מרוסיה בקודר, שמחמדים המה נולד
הבכרת גירוש עשה ואחרי, כי אין מי שיגן
עליהם, מלחמת שהמה מתוסרי הגנה מבינים בברחק
מרוסיה קודם בסוף של השלטון הסובייטי.
ומה שם תורקיה קוראת אל רוסיה שלך המה, ורוסיה
קוראת: איפכה! בין שם ובין שם נעבדה הגבירה.
אובן שאון הסבתי אות הדברים בלי שאונו איבי
שהה אני והמה: מתחילה דברנו בדקים, ובין
שהה עשה לי, ומובדת הייתי לסרסר דבורי, אותו
בעשתי. רשתי לדבר אנשתי, אחר שהאו אילו
בעל כל בה. - אחרי שאמרתי בלבי לדבר אתו
שלרוף בו בחינת הבת ברוסיה גם שלמה בהם
שושנה! גם יבלתי דברתי עם בנה, ומאוד

ובן מעשה בשמעון אחב,

ובין שהיה אוהב הי' לאהוב דברי קובלנות מאשים
בין שהיו עיין שלום בבית. וכבר באשר בין
נפש לפנינו היו, כלו' הבשרה אל היהודים איש
קחן תסוקו בעולמו הם רודים לשבח, שמרים.
אומר שלשו אינוש ממקום אל שהובאוהו ממן
הבלתה שמירה, יהיו בך אינשי קטנה ומושבלים.
והיה שם רבן, והיו השבה אונן ל, כי
יבשלן לקאור ל מתי אתה בשלמים ובריתים
מקיב הרתבה, כי יהיו לקיאוקו הלו נפש, שלו
הי' סטוק כלל, והמשל כל בקיו היו שמב ל
ושלו בירבה בלי, שבדרי היו קשמרים בקחן, ותסוק
לבדקן והיו הבטים ל תשעון שקה שלשל
מלקחות שון אומל שלים קחן תסוקו כאוכן
שלו. בטרכו לחקן בשולה. ואיק שבה מטל,
בכל, אין אולה ביב שלקן, ובמצומה אינ שלשו
דברי רושק שלו, ואובה והיו שקר, יבלל ל
בה שלשה רבנים, אולה המה ומלקאוקים בדבר
יומקו בהבישלם, כי אין אומנים ביבם, לשאור
לה כבורל, ושלו לבטח.

ובן מעשה בשמעון אחב,

של אלקים בדמו, שמו היה Freiherr v. Stein
שהיו קרוב לוודאי Gefahr היות ומחרה בין
רשמי הגוומה, דורי היהודים, שיהו התעלרו
ונברכו על לבו, ונעשו יהודים, ואומר לו
בעיר שעשיתו לי היהודים נקבלה על יפי.
ואין שיעלו לנו ימים רבים שה בעולמו
ולו ישמחו בנה, כי הוא הראון דבריהם שלם
עד עתה.

אולם לוטמו, נדרי הירשה. ואנחנו ויעתיק בה הגזרה, ולמחרת אירה אובדר אוק
רבתי. בדרך כלל, שם נבחנו, שלום לשם
לשם חנם ונבו. ושל מעם הבומה לאמור,
ביתוב מאור אושנב המון אלום, וכל מוסבים
המון ונו' מלחמה, ומקונים בשרמנים ונו'. לא
ולא מצאתי לכון לחקרה, שם לוטמו,
עד שעות ימים, לחלשל בסביבות הקבורים
לשם בימי ויאורתי, על הרי ובסדי כיב
הינו הטובה שלי. ומה עד שלש ישראל
שם יושה בכל תקומת הסיר הגבורה, ובוכים
אוצבור מלחמה מבל הבוצ ממבבם ברות
ובשלם.-

בשעור הקהלתי בה לוריה שהבה מיכ
הקבון ועד הים השחור וראוים כבר
מלא הגון מבנים המנורסים לתשלה. ובכל
אולם הרבתי לחכם בן שבלה הקשלתי.
והיו מלאים אחבי מלא
אל שה. ועד לו הקשתי לשבל בשלומם
בעדות, כי רבים המה ומובדלים לעבוקים
איש איש אל בשלו. ויש לקנים מחסרים בקורה
(לקנים)
אולם לוטמו, נדרי הירשה. ואנחנו ויעתיק בה הגזרה, ולמחרת אירה אובדר אוק
רבתי. בדרך כלל, שם נבחנו, שלום לשם
לשם חנם ונבו. ושל מעם הבומה לאמור,
ביתוב מאור אושנב המון אלום, וכל מוסבים
המון ונו' מלחמה, ומקונים בשרמנים ונו'. לא
ולא מצאתי לכון לחקרה, שם לוטמו,
עד שעות ימים, לחלשל בסביבות הקבורים
לשם בימי ויאורתי, על הרי ובסדי כיב
הינו הטובה שלי. ומה עד שלש ישראל
שם יושה בכל תקומת הסיר הגבורה, ובוכים
אוצבור מלחמה מבל הבוצ ממבבם ברות
ובשלם.-

מה שיש רוצה הייתי לעבל מבקש מכם
הבני שיוכל לקנות שלו בקרטון, וגם להובל
שזו מה בלבדם בעיני, ובדבר נסיעתי הלאה
ושהיתי עד הנה. ובכה תלוי עם דבר אחד שקבר
תגיל דברו שלו כאומרם: כסף מנין?-

כי עדיין הנעלמו הוא נה, מנין לקחתי
כסף עד הלום? ומוכן שלא לבמלכם בדבר הבא
בדרכי, כי לו נסעתי אשרו של המנסה [בוישלן-
בעדן בלגיה] וכו' ושלא לו יכולתי [לה יהי' לי
מחר היום הראשון] מאוד עבדי לחמות אותך, לקני
כתובת ימים, שיוכל מאוכל מבושל; הן ברובים והן
בשאר המקומות לו ראיתי לרוכל מלאכתם
[של הנגרים-איך לפה יש שם ורב מומחה
משלנו-ובמילו] נלקחתי לבלוקם שהיו אוכלי בגיס
ומה יכל לבשל בחור כמוני, בודאי אוכל ישלו
תן בעיני הלא המאוכה של המלכה באין בלא
יכן, ונה יכן בע מחת. יכן עדיין הקרקע לא
מרוב הבתן והלרש.] בכל הלו נסיתה של חשש
ימים באין ושהי' המדינים במקום בר לו כשהה
בעבי?-

והקירוש הוא, שלבן כסף הי' לי, כי
מכרתי אי אלה דברים לבנים לרשלו שלקרסבורג
ובעלתי ס"ה סכום של 150 מרק. ואחר, בהגיעי
מכרים בירושלים, נתנו אוכל כל תלבי שהיו אוכי
לבריכים בהבילוניהם בעבוד לשובן הי' לדיב טריסטינו
בכבי שיתן לי הלא כיקר ישלם שלמה הבורן
אוכל לשבות שלו סכום של חמש מאות מרקוגה
אשלי חסד עמי. ואני, בינתי לו חשבתי לחובתיו
אות יוסף שלשלמה בשטר נה, כי אומר אומרתי
עד אותה ואוראות תומות ירושלים בעבור אוכלת
שבוערת. ובכן שבתיתי לכם יבוא בשלום לבמלכ
בנוגה לקסר חנרה ירושלים. וכך יבוא מדרכם:
עכיבתי מכל הבחברים, שהמה יקנו לאורחיהם
בימות יפי, כלומר בחצי חודש אד, אשר אוד אומרתי
לשוב לרשלים, אין ורק לעכיב מלאכ אדבכם.
ובינתי עדיין והלכתי לבן
שלבתי עד בואי אל בבול קונרמו, ושמה
הרותתי אות כל הובלות הבדרך, בהיותי קורמן
כפי שבתבתי לכם בטאן. אוד חשבתי
בלבי, שיוכל אותה עבלה בכסף אני לרושלים

ואולה שם ימי מסע, בעמן שבני הילדה אינם
על תלם, ואין איש ד' מה לעשות שמה כי אם
לשבר את זה בבני שם שון מוכרח לבוא
ולרבת מהר ישן, שהגרב ביאון מאדן ישבו הם
שאין מלאן בנו, כמה אני אומלל שאני כל
המסות בכל כוחן, - ואותר כה אתחיל לקשר
הביתה, אין שברי יולמו ביקשבי, כי יאסר ד'
יעסק לקסיה כקולה ומנולם כנו, ובזב
יתן: שבל הי' הקסיון שלו לגים הבשלתי
שלנו לכם, בבבר שהי' ד' יאמי הבחש הבשל.
ובזב, של מה שהי' ד' לסבר, כבר הוא הנגים
ונו' כבר עשינו.

לבן אמרתי בלבי: מולה שלבבם
הכסף אולי בינו אורתיב את בדני ובסתן בנו
ואולם ד' לולי מאורם לאורתם יעבורה בינתם
הרתבה שלו אובטרן לחוסנה על הסכום שלבבתם
ד' לבדנו הקסיה, שלה הי' מן הבבדו אינם
אולה לאורם, ואינו כבר בבדנו.

אומר ואולה הייתי,
ואל ישלר שבינו, ומאנו חיינו, עם שלבולטו

מאוים.

ויבוו מאנו מאוים ומאשים מרן שלם
אינו חיב אותם לאותו איש אומל מסבים שלנו.
ומה ב' שאות שאותם קשלאו לד אוסלם את חובי,
ויאורו בינו מאוב ומאשים.

אומר מאלם: מאוב ומאשים מעולם
שלינבים הינו במי? ויאלו בריבים לאינות שקיבה
ונו' ולשאות בכל מעוקם מולה ישראל מן הבבדה
תאו, ראלו?

ובבר הבמין ד' הבבה עבדה מן הבב,
שמבדה של בדריבם כה הבינה לבם לדרוש
לבם מאנינם שנים בנומבי או בחוב עלן. אב
לו נאמר הבבר, אובל בטא יבור ד' מבה
מאמישם אוו מאוב מרן.

ולאלו באמלאו: לו אדמן מבמשל,
ואין מה לבוב לשלומו, ולהוסנם בסף ובאי
אינו בריל, ומבהיר אינו אותבם לבל בקשלאו,
כי אם בקשלאו, חיי ומיי הולד שלובינו מבם
אבל עם בבולאו בבריינו לבסר, ואוהבו
כל בשלובם.

ואז סגנון ג'ו' לונדון, איך שומע
קדוש אורקע לשלום הווינבן - הדוואן
לאמוץ ל כסף: שלו אומר לשוב אל הקן,
ואולם לפי: בדוטשאו, -- כל יפה יתעקם
ומלבו תן בעף כמל המובקים.

ובתקון אין אתה הדברים בסדרים בכב'
שהי' ביבש, אומר יקירו, לשלוח מרחק לאומאו ק', ו
בסנ'ל. ובמל אוזן שוב קטר, שיוק השלמן
ואין מה לשון ל, בשלום פנקי.

מבין ליטאו, אוסיים אין נסיקי
עורבמן הלה, שלכ נתבבו אל, ואולם באמר
המטרה:

Unser kält're Sonnen, blasse Sterne
Folget mir, ihr Südlandwandertage
Und umklingt mich dort wie eine
Sage.

ואולם בדרכי הלאה, בדרך אורבוקן הבלקן
כל הדגל. ובמסרים הכל, אוסר מעיון ליבשל
הלהק הבאה, ואחי, אויב, בבלבד ובוי -

אולם זה זמן מבקר אום ג'ל'
זה כבר, מולב ואום לזו תלהומ ל' לקבוצרב.
ואותן, אודרן המקרה על המבקר הבא,
הנובה, כי תלהומ לה' יבקר:

Red. d.
Jüd. Familienblatt
f. E. C.
Bratislawa*
Kapuzinerg. 3.
Tschechoslowakei.
* (Pressburg ק"ת)

ולו יוותר מיום כאשר לה' תלה', ולו
ב Einschreiben.

זה בתלק' ג'ז ולו נמנק' ומרק'
מק' אום מכון. בגו אבלבק מלהומ
לתקים עדובים.

ומן תלה שורסק רשלום הכל
מ ב ל

Mose

בס"ד

פלץ בטל איר יום ה' כי תצא תש"ז -

ז' ט' סבמבר 1927

אחי ורעי, ו'

הבטחתי היה, כפי שתקבלו לדעת, דברי ביום א' A גם, אולם ביום ג'. ואני קבלתי אותן שלמה מבלבד ושלא קיבלתי יקרותיכם שמבינו שלא יהי מצב הבטחה. - ובריך ליי שלבוקן מדרך בטחון וקבלתם כיון בטחון, והרני שם, פלץ בטל, כיון סמי אינני יושב שלמה רבון שמוע. יהי יבוא לך שלום ביו שלה מאוד יושב אותה כיון מאיר לאורבדרך רבדות המון יקר עדיון ה'. ובאמת אוסיב לו אומנב שמאבד לו אולמן לתקבל שם בון רב כי יום לקח קומ' אל שקומות הישבה ב' בארבעת המונים אבל כבר שלקיי אות מחשבון בבה, כי מבינו כיון בבדים ואולמים בקושרים כי בה אד שלו אונו מקום בה כל אחב שלו קבינו אל עלקים בהבון. עבדה הרבה מחבל ליור מוסבות יקבלה ורב שלו מבה בלק חוק ובלק שקים. יות שלו המבינים בשלוים [Kammleiensäle] רבקי' ובבי', שבהו בבקה בלהבה ובתן המנוך לתקיים. ומ' המיתה אחר שלל מה שלון מלה שם הוא שלון מקור לקבור ומה לו/ המבינים אבל בבדים, ובון כיוקן מלה שקבל בבדים שלקיים בקיה לקיי ומלון בבדים אחרים ובדרכו אם המלו הרב הוא יבבו מבה ובבנים לה. ובל מקי המבדל לתקיים ובתקבל בקבים ובבל בקי הלהיה ובי'. ובל אלה שלקיים הימים ומבבל הימים לבבב בבה, ובלהל רבר שלי הו הי' לה לבבה לבקי.

בין כמה שקרים רבים בדברי הבדיון בדרך יפה ומטרים לקבוצה לא

לעשות על עצמם את הענינים כפל בהתפעלות הנרולה, וכפל לזרמת אותן, כאובן, בדרך

ביון יפה ויש שפל אחרו ואיפ כה הבאב מין במתיבון לתאו כל דרכי ומעלה. לכן מבקשים

תמובה לקרה לא ימים מפלם להבלקם רבנן כ"ל. - ועוד, יהיו בה סוב כלפי אומו ה',

מלבמים לקבון לחו לשהו תנאי הביתה, כי בעבר לקוי מאבנ הבוור וכל התלוות הישנים

שהבדון עלה פני ומוק אוכמו במרבות פרנמ בבלמי תחרב אומו אומבה לחנב, בבר

ונלר לחו כפי הבינון כלל, כי במלב שמוצים יעלה לחפש כל כה מרד עד טוב, כי,

כאובן, אין כה אלחו בבר חיבן וגבר מאוב ולזרמת שהחו כן יל לא, ויכל מון

לבנוב שלמסט בבר הלב לא. -

כלחו בחלקו, כל ציו לבפל כי לבקנים שבי הביתה

בנמ שון ברב בתלחו בנ בדבקיו ברמי תלי כו. אחרת, כאובן, אוק תלי ויעלה

לחיבן הלחי בנמ שיש אחיקה בעבקו. -

ואתה, הי שלום, ואחרי שנמבקם בני ובחיל ציו

לשלם ענינם כינכנסת לדברי המבלר, מארתם שו, כי שו, כי שו - - -

שלום מתוך הצלחות מרובה

Meine Lieben,

im großen Ganzen will ich Euch nur zu Ehren ein paar Zeilen zukommen lassen. Hier in diesem Tor der Jüdischen Stadt, gemäuer-Stadt, habe ich natürlich Gelegenheit s Küssen voll zu tun. Die Einrichtungen und Persönlichkeiten sind aber hier pünktlich so wichtig & interessant, daß ich nicht abreisen werde 8-10 Tagen vor Ende Juni zu kommen. Ich habe bisher ca. 15 Lesungen & 8 Lesungsbesprechungen hinter mir, - bei denen ich, je nach Zeitlichkeit als Journalist auftreten und Lesungen die gewünschten Informationen erhalten, - und sehe nun, daß ich noch das Vergnügen zu erleben haben werde, wenn ich ~~mich~~ die Chancen hier einigermaßen kennen lernen will. Das aber weiß ich schon jetzt: Der wertvolle, Pariser Aufgabe wichtig, habe ich auch meine Arbeitsweise noch nicht gefunden.

Ich habe noch die Thesenarbeit beginnen müssen, - sie hätten von meinem Einsatz erfahren & 7. Tolle waren ganz Leipzig über gewesen, und ich, — mit bei mit den „Pariser vergnügten Leuten" ganz gut auskommen, ohne bei ihnen zu essen. —

Hier bei Fürg, im Herzen, ist's schönste Herbstwetter.
Die Sonne Tagsüber kann man nicht
besser als beim Tennisspielen genießen. Die
Zähne. Da wundert es natürlich einen Mantel
sehr.

Genau das Datum meiner Rückkunft vorzubestimmen
ist mir noch unmöglich, da ich, wie ich ja schon
mit Telegramm schrieb, noch ein zwei Tage schon
machen, in Pressburg & Wien noch einige Zeit
sein will etc. Sobald sich, was ich hoffe, irgendwann
meine Reisekasse auffüllen, so werde ich mich, bzw.
die Reise dann sofort melden. – Allerdings gewöhne
ich schon, ich nütze die Zeit gut aus. –

Die Leute, die ich unterwegs trifft mich treue zurück-
schreiben noch schon in d. Ordnen Hinweis zu ziehen, gemeinsamst
ohne Wunsch. Auch ungarn ab bei Fürg hier mitten im Lebe.
Herrlich
Herrlichst! – Herzlichen Gruß. –

Ich erhielt vom Frau Lieb. vom 26. 8. und w=
werden noch schreiben, ~~Red. d. Isidor Jaenke, Kiraly utca 36.~~
Frau Verlagsrat.

Freitag Abendpost bitte diese 3137 einzuzahlen, wenn ich hier
zu bezahlen ist.

In Liebe Ihre
Ich bestehe noch Pressburg, Kaiserweg. –

1927 אמצע אוגוסט

מלה לרוסבורג.

גם אתם שמרתם עליה, ואולם
אולי אין הוכחה יותר אותנטי לעמ. לדרך
חורתו, והיותן שמה אחד בתוך הה המלחמה. - וכי-אמנם
נמסר לה המכתב לשלומם, ושמה יודעים אודה
שמו, ואולי אתם שומעים הוכרים של מה/ של
אתריה אחד עוד עדיין הה בה.

ואז. הרבוה לשלוח אתם,
ויהי פושט ידכם כפי לא הה השבח לשמרון.
בעל הבמ/ ביתר הבוומה. ומה אותה והרבה
בעיתון ואם שמרון מעצם שהו. גם שלמי, כי
שמעתם לו הוכיח ואז מלבד הוכיחו בתוך
בחלון אחד לבו, אלמ, כל שוכנו בסתר עד עדיין אז
ואוזניו לבו. הנו שמרתם. -

אומנם הר גלוי לי לאור, כי אז מלא ג'ן

"ונצלה בית הרועים לשקות עדר יעו",

לשון חלום הלא ודאי. קלאוזנר. איך אומר לומר

מה שלא, כי גלה בתוך חלומי ואין נבר סבלתי

מלאור המצים כאן המים והרוחות המעלות

והם גאולתי יבא את כל אשר כדי לפי וכל

כי ארץ שהרונים, צמה הי' תמן שלחן.

במחלת הריאה אז, ומחלש לקן לחתה

הילקי אז כי סבה ממש, גדרו של קלוקל

אין הבורף, ואחרת כן, ואחרת לא עדים שבר

לא רבינו בן, ודאי לו. בית אין ירושלי

בבי מונדס. ואנים לא בורקס בגלי, ואין

שלו מי בבית על חוץ הים בוא ל, וי' אין לסדי

בדרכי עד הלם ואל בריאותי הלל וטוב עד כאן לחבר ל

במקום כלל. כלום בשלו ומשלש בן ומש אין אל אם,

את ואת דברי אלקים חיים.